

[Henning Rasmussen]

at arbejdet i regionerne styrkes væsentligt. Det er alt for svagt, og det er egentlig beklageligt, at det først er nu, man finder ud af, at der skal et udvalgsarbejde til om regionarbejdet. Det kunne man nok have fremmet væsentligt.

Vi er enige i, at det må siges klart i loven, hvilke opgaver kommunerne har med hensyn til det civile beredskab. Det er vigtigt, at planlægningen bliver foretaget i fredstid, og at det, så vidt det overhovedet er muligt, er de samme mennesker, de samme dele af kommunernes forvaltning, der løser opgaverne i freds- og i krigstid. Derfor er det også meget vigtigt, at beslutningerne på dette område i en krigssituation træffes af de samme mennesker og på samme demokratiske måde, som det sker i dag. Nødstyrelsesregler skal derfor kun kunne træde i kraft under helt ekstraordinære forhold.

Vi tror også, det er meget vigtigt, at alle, både folkevalgte og ansatte, på forhånd kender sådanne eventuelle nødstyrelsesregler. Folketinget bør også kende dem. Vi er derfor imod den foreslåede § 3 a, der bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte kommunale nødstyrelsesregler under krig eller truende udsigt til krig. Det må løses på en anden måde, hvis vi skal kunne stemme for loven.

Vi tvivler på, at den foreslåede formulering af den nye § 3 giver tilstrækkelig sikkerhed for, at de enkelte ministeriers krav til den kommunale planlægning bliver koordineret i det store omfang, der er nødvendigt. Det må ligge helt fast, at det er indenrigsministeren, der også her har ansvaret, og at ministeren har klare lovbestemmelser at henvise til.

Vi mener også, at det særlige folketingsudvalg om det civile beredskab bør afskaffes. Det stammer fra en tid, hvor folketinget ikke havde faste udvalg, og det er tilmed så mærkeligt amputeret, at det ikke engang kan behandle dette lovforslag. Tiden er inde til at beslutte, at den årlige beretning om situationen på det civile beredskabs område behandles som alle andre beretninger, nemlig af det relevante faste udvalg og mest hensigtsmæssigt i forbindelse med behandlingen af civilforsvarets tilsvarende beretninger.

Ministerne nævner i sin fremsættelsestale, at lovforslaget skal suppleres med specielle beredskabsbestemmelser i de relevante love, efterhånden som disse tages op til revision.

Betyder det ikke, at det kan vare meget længe, måske endda utilladeligt længe, før vi har et fuldt færdigt beredskabssystem i Danmark?

Til slut nogle bemærkninger om de foreslåede ændringer i straffebestemmelserne, som vi vil se nøje på i udvalget. Der er en ultrakort bemærkning om disse ændringer, og så er det vanskeligt at vurdere dem. Der er specielt to ting, vi vil interessere os for. Den ene er: er det rigtigt at skelne mellem fredstid og krigstid, som man gør det, f.eks. ved at man ikke i fredstid kan lade et pålagt arbejde udføre for den ansvarliges regning, men kun i krigstid? Den anden er forslaget om, at man kan straffe en kommune for forsømmelighed ved at pålægge kommunen som sådan, dvs. skatteyderne, at betale en bøde.

Vi kan altså ikke tiltræde forslaget, som det foreligger; det må efter vor opfattelse ændres på væsentlige punkter.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

I en kronik i Berlingske Tidende den 19. oktober sidste år lød overskriften: »Beredskab er efterhånden et glemt tema i debatten«.

Der er desværre nok en del sandhed i, at sådan har det været, og jeg synes, det er vældig godt, at vi får taget fat på dette emne nu.

Der stod videre i kronikken, at beredskab ikke udelukkende er en række praktiske foranstaltninger, det er også et psykologisk begreb og problem, og det kan jeg være helt enig i. Jeg giver kronikøren ret i, at vi er tilbøjelige til her i landet at tale om civilt beredskab i et dæmpet tonefald, nærmest som om det er upassende at skulle komme til at forstyrre fredsdemonstranterne eller genere diverse transparentslagord. Lad det være slut med det!

Vi ønsker alle at bevare freden, men jeg vil påstå, at kendskabet til samfundets muligheder for at fungere under og efter en katastrofe eller en krig er af vældig stor betydning. Hvor gerne vi end så det, er der ikke fred i verden. Vi ser næsten daglig på TV-skærmen, hvor meget civilbefolkninger må gennemgå under katastrofer og krigshandlinger, og det er fortvivlende for sent, når befolkningen i en ekstrem situation vågner op til en virkelighed, den er meget lidt forberedt på, så det er på tide, at vi herhjemme for